

Olvasónk írta

Az „Olvasónk írta” rovatban megjelenő vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a meg nem rendelt kéziratokat rövidítve, szerkesztve közölje, és ha úgy ítéli meg, biztosítsa az egyidejű reflexió lehetőségét.

Olvasónk fordult felháborodott panasszal szerkesztőségünkhöz, egy a Kék Hírekben megjelent hírrel kapcsolatosan, ami az ő esetét írta le, szerinte egyoldalúan. Ő is megfogalmazta az esettel kapcsolatos észrevételeit, ezt adjuk közre most.

2008. november 30-án, 11-12 óra között elfogyasztottunk a fodrászommal fejenként két üveg sört a Gárdonyi utca melletti presszóban. Utána elindultam a Gárdonyi és a Krúdy utca sarkán lévő lakásomba. A lakás előtt leszálltam a kerékpáromról, mivel hallottam, hogy jármű jön mögöttem. En ugyanis mindig megvárom, hogy a jármű elmenjen mellettem és utána fordulok be gyalog a lakásomhoz. Meglepetésemre egy határőrökcsői vágott elém olyan stílusban, mintha bűnöző lennék. Kiszállt a kocsiból két határőr és igazoltatni kezdett. Kérték az igazolványt tőlem. Nincs nálam, feleltem, és említettem, hogy 5-10 méterre vagyok a lakásomtól, kértem őket, engedjenek be és rögtön hozom az igazolványt. Brutálisan kezdtek velem beszélni. Érdeklődtek, hogy ki vagyok, de nem feleltem nekik, mivel nem volt rajtuk azonosító szám. Felszólítottak, hogy fújjak a szondába, de én erre nem voltam hajlandó, mivel nem viseltek azonosítót. Ezután nagy anyázás és tegeződés mellett begyömöszöltek a kocsiba, a kerékpáromat a csomagtartójukba tették (szabálytalanul) és bevitték a kapitányságra. A kocsiban kérdeztem ezeket az azonosító szám nélkül intézkedő fiatalembereket, hogy miért csinálják ezt velem, hiszen igazolni akartam magam, de nem engedtek be a lakásomba az igazolványokért. Erre a válaszuk egyértelműen „KUSS” volt.

A kapitányságon brutálisan belöktek egy zárkaszerű nyulketrec kinézetű lukba. Utána bejött hozzám egy fiatalember, aki felszólított, hogy vetközzek le és fordítsam ki a zsebeimet. Ezután folytatódott a megalázási folyamat. Átvitték az or-

vosi rendelőbe, és ott minden beteget, síró gyermeket megelőzve elintéztették a vérvételt. A kapitányságon megfűjtam volna a szondát, de nem ajánlották fel ezt a lehetőséget.

Semmiféle papírt nem írtam alá, mivel megsértették a jogaimat, személyi szabadságomat korlátozták és brutálisan léptek fel ellenem, mintha egy bűnöző lennék, holott csak két üveg sört ittam meg.

Ezután a két intézkedő rendőr visszaadta a kerékpáromat és úgy minősítették, hogy kerékpárral hazamehetek, nem veszélyeztetem a forgalmat. Még azt közölték velem, hogy megfigyelés alatt voltam. (Kíváncsi lennék, ki a megbízójuk, és miért voltam megfigyelés alatt?)

Szeretném megjegyezni, hogy a környékünkön legalább tíz egyénnel jártak el, és ezek zöme mozgáskorlátozott, és nyugdíjas, mint én. Kár az ilyen brutális rendőrökre az adófizetők pénzét pazarolni, mert amit ezekben az esetekben csinálnak nem más, mint pénzbehajtás. Nem kell csodálkozni, ha az ilyen intézkedések kiváltják a lakosság ellenszenvét.

Egyébként én egy 67 éves, munkában megrokkant idős ember vagyok. Elvárom, hogy a rendőrség korrektül viselkedjen velem szemben. Elutasítom azt a brutális fellépést, amit velem szemben alkalmaztak. Levelem másolatát elküldöm a rendészeti miniszterhez jogorvoslás céljából.

Remélem, hogy a rendőrségen nem lesz általános gyakorlat az idős, munkában megrokkant, kerékpáron közlekedő emberek megbilincseléssel való fenyegetése.

(Név és cím a szerkesztőségben)

Lapunk gyakorlatának megfelelően felkerestük a Szarvasi Rendőrkapitányságot is, ahol azt a választ kaptuk, hogy – miután ők is megkapták a panaszos levelet – az ügyben vizsgálat folyik, s annak befejeztéig nem tudnak érdemben nyilatkozni.

A panaszos – akinek ügyében egyébként szabálysértési eljárás is folyik – levele nyomán vizsgálják a történet részleteit.

Karácsonyi köszöntő

Közeleg a karácsony mindönk legmeghittebb, a családok legjobban várt ünnepe. Sok örömet, bánatot, munkát, feszültséget és sikereket is jelentő év végéhez közeledünk. Új kihívások sorával, kellett és kell megküzdenuk, s bizony nem könnyű megszokni, elfogadni a változás, és a változtatás kényszerét. Kívánom, hogy legyen boldog, mindőjük családjában, szeretetteljes az ünnep, meghitt az együttlét, szeretetteljes az egymásra figyelés.

A közelgő új esztendőben kívánok, mindenek előtt, jó egészséget, sok örömet, személyes és közösségi sikereket. Kívánom, hogy legyen egymáshoz türelmünk, örüljünk a mások sikerének is, figyeljünk a rászorulókra, egymásra. Számoljunk reálsan, a magunk s a szűkebb környezetünk lehetőségeivel. Kívánom, hogy erőfeszítéseinket koronázza siker.

Az alábbi gondolatokkal kívánok Nagyon Boldog Karácsonyt, és Boldog Új Évet.

Karácsonyi üzenet – részlet

*„Szép Karácsony ünnepén
Gyertyalángot gyújtunk,
Minden ember életébe
Reménységet adjunk.*

*Legyen a szívünkben jóság és szeretet,
Kösse ez egybe az emberi kezeket.
Hópelyhek, fák, zúzmarák és jegek
Hirdessék most mind, hogy jók az emberek.*

*Szép Karácsony ünnepén
Legyen kincsrünk öröm.
Merjük őszintén mondani:
Bocsáss meg, s köszönöm”*

Szeretettel: **Földesi Zoltán, országgyűlési képviselő**

Benézett a karácsony

A Mozgáskorlátozottak Szarvasi Egyesületéhez december 13-án benézett a karácsony, amint az egyesület elnöke, dr. Lovász György is megfogalmazta ezt a mozgáskorlátozottak szokásos karácsonyi ünnepségén a művelődési központ nagytermében.

Az elnök a tagság nevében is köszöntötte Babák Mihály polgármestert, Földesi Zoltán országgyűlési képviselőt és Lázár Zsolt lelkészt, s felolvasta Domokos László országgyűlési képviselő levélben elküldött jókívánásait. Ezt követően saját nevében emlékezett meg a karácsonyig vezető út jeles napjairól, a karácsony keresztény és annál is messzebb nyúló gyökereiről, hogy végül Ady Endrét idézve mondja el: „Karácsonyi rege, ha valóra válna, igazi boldogság szállna a világra.”

Lázár Zsolt Isten igéjével érkezett ezúttal is az ünnepre, mely arról szólt, hogy „Az Isten országa tibennetek van”. Kérte a közösséget – melynek karácsonyi ünnepén ezúttal már tizedszer vehetett részt –, hogy jószóval, bátorítással, egy kézfogással, simogatással próbálják együtt olyanná tenni a

világot, mint amilyennek szeretnénk, hogy legyen.

Babák Mihály polgármester a „tartozni valakihez” érzését helyezte ünnepi jókívánásainak középpontjába, köszönve az egyesületnek, hogy itt a tagok érezhetik ezt az érzést, reményét fejezve ki egyúttal, hogy Szarvas város is egy ilyen közösség. Ha a szeretetet beosztjuk egész évre, akkor felülemelkedhetünk minden gondunkon-bajunkon – zárta beszédét a polgármester.

Földesi Zoltán azt kívánta, bár minden nap karácsony lenne, hogy a mindennapokban tapasztalt küzdés, verseny, bánat mindig átvaltozhatna szeretetté, bölcsességgé.

A köszöntőket követően verses, zenés, táncos műsorral köszöntötték a fellépők a Mozgáskorlátozottak Szarvasi Egyesületének tagjait.